

INLEGVEL VIGILIEVIERINGEN VEERTIGDAGENTIJD
WEEK 1, 5-2-2022

Evangelielezing: *Lk. 4, 1-13*

In die tijd trok Jezus vervuld van de heilige Geest weg van de Jordaan. Hij werd door de Geest naar de woestijn geleid, waar Hij veertig dagen bleef en door de duivel op de proef gesteld werd. Al die tijd at Hij niets, en toen de veertig dagen verstreken waren, had Hij grote honger. De duivel zei tegen Hem: 'Als U de Zoon van God bent, beveel die steen dan in een brood te veranderen.' Maar Jezus antwoordde: 'Er staat geschreven: "De mens leeft niet van brood alleen."' Toen bracht de duivel Hem naar een hooggelegen plaats en liet Hem in één ogenblik alle koninkrijken van de wereld zien. De duivel zei tegen Hem: 'Ik geef U de macht over dat alles en ook de roem die ermee gepaard gaat, want ik kan daarover beschikken en ik geef het aan wie ik wil; als U in aanbidding voor mij neervalt, zal dat allemaal van U zijn.' Maar Jezus antwoordde: 'Er staat geschreven: "Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen Hem."' De duivel bracht Jezus naar Jeruzalem, zette Hem op het hoogste punt van de tempel en zei tegen Hem: 'Als U de Zoon van God bent, spring dan naar beneden. Want er staat geschreven: "Zijn engelen zal Hij opdracht geven om over U te waken." En ook: "Op hun handen zullen zij U dragen, zodat U uw voet niet zult stoten aan een steen."' Maar Jezus antwoordde: 'Er is gezegd: "Stel de Heer, uw God, niet op de proef."' Toen de duivel Jezus aan al deze beproevingen had onderworpen, ging hij voor een tijd bij Hem vandaan.

Luisterlied: *'Duel' lied van Christus en de duivel, van Stef Bos*

Ik sta hier in de open vlakte.
De nacht die valt en het is koud.
De wind die waait
vanuit het noorden.
Ik ben hier en ik wacht op jou

Ik ben alleen en ongewapend.
Ik heb misschien
geen schijn van kans.
Maar ik daag je uit te duelleren
oog om oog en tand om tand.

Jij zit al jaren op mijn hielen,
jij volgt mij waar ik ga of sta.
Je blijft onzichtbaar in het donker
in mijn schaduw
altijd klaar om toe te slaan.

Maar nu sta ik hier in de open vlakte.
De nacht die valt en het is koud.
De wind die waait
vanuit het noorden.
Ik ben hier en ik wacht op jou.

Laat je zien, kom uit het donker,
want de volle maan geeft licht.
Bekijk mij met je holle ogen
en met je marmerbleek gezicht.
Nu is het jij en ik
jij en ik
jij en ik
jij en ik.
Nu is het jij en ik.

Jij hebt me slag na slag verslagen
maar je bent nog steeds niet
van mij af.
En ik wil me met jou meten.
Kom, kom, kom naar buiten want ik wacht.
Ik weet dat alles
aan jouw kant staat:
de dood, de oorlog en de tijd.
En ik weet dat ik misschien geen schijn van kans maak.
Het is een ongelijke strijd.

Maar laat je zien kom uit het donker
want de volle maan geeft licht.
En kom, bekijk mij met je holle ogen
en je marmerbleek gezicht.
Nu is het jij of ik,
jij of ik,
jij of ik.

En ik weet jij bent een deel van mij.
Zoals het donker en het licht

niet van elkaar te scheiden zijn.
En misschien zoek ik naar een evenwicht.
Jij en ik,
Jij en ik,
Jij en ik,
Jij en ik,
Nu is het jij of ik.

Ik sta hier in de open vlakte.
De nacht die valt en het is koud.
De wind die waait
vanuit het noorden.
Ik ben hier en ik wacht op jou.

Vraag: *Welke beproeving zou jij in je leven willen weerstaan?*

Gedicht: *Naar J.V.P.*

Onderweg naar het land baan ik mijn weg.
En zie:
ik heb alles,
beheers alles,
word door allen op handen gedragen.
En toch – woestijn –
hunkert de honger,
dreigt de onmacht,
gaapt de angst te vallen in het niets.
Wat heb ik meer nodig dan deze fata morgana,
meer nodig dan brood, dan macht,
meer dan aanzien?
Dat je naar me kijkt en zegt: ik zie je graag;
dat ik van je voel: je mag er zijn;
dat je me draagt en zegt: je hoeft je niet te bewijzen.
In de woestijn ontluikt mijn weg naar het land.
Mijn weg is veertig dagen, jaren lang;
langer dan mijn hunker die verzandt,
langer dan mijn onmacht, mijn angst.
Mijn weg is mijn land.

Muziek: *'Shadows' Gjeilo*

